

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201045
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8219201045.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému L. A. - T., N.. X.XX.XXXX, XXX XX K. XXX, zast. JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 2.725,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne VÚB, a.s.) sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 23.5.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.725,47 eur s prísl. - úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 2.8.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že veriteľ - právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. so žalovaným uzatvoril dňa 22.2.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol celkovú sumu pôžičky 2.500,- eur. Podľa Zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60. mesačných splátkach v sume 69,79 eur, do sumy 4.187,40 eur. Žalovaný do dňa podania návrhu neuhradil z požičanej sumy žiadnu čiastku. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca dňa 26.5.2016 písomne vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok s možnosťou zosplatnenia dlhu. Žalovaný splátky nezaplatil (ani ďalšie dve splátky). Dlh preto zosplatnil dňa 19.7.2016, o čom ho informoval listom zo dňa 27.7.2016. Pokutu si neuplatňuje (404,47 eur). Celkový dlh je vo výške 2.725,47 eur. Dlh bol 3.069,87 eur, mínus zmluvná pokuta 404,47 eur, preto je dlh 2.725,47 eur. Uplatňuje si zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení mimoriadnej splatnosti.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril. Uviedol, že súhlasí s podaným návrhom a žiada o splácanie v 24. splátkach z dôvodu, že sa stará o syna s manželkou, ktorá je na materskej dovolenke, na dcéru Natáliu platí výživné v sume 100,- eur mesačne. Bývajú v prenajatom byte, kde platia nájom v sume 325,- eur.

3. Na pojednávanie nariadené na deň 10.12.2019 sa dostavila právna zástupkyňa žalovaného, nedostavil sa právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Preto súd v súlade s ustanovením § 180 CSP vec prejednal v jeho neprítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov tak, ako boli oboznámené na pojednávaní (vid' zápisnica o pojednávaní - návrhom s prílohami, doplnením návrhu s prílohami, ďalšími podaniami žalovaného a žalobcu s prílohami) a zistil tento skutkový stav veci :

5. Predchodca žalobcu ako veriteľ uzatvoril so žalovaným (označenou ako fyzická osoba) dňa 22.6.2016 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku - úver v sume 2.500,- eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver, ktorú sa zaviazal splatiť v 60. splátkach vo výške 69,79 eur mesačne so splatnosťou splátok k 20. dňu v mesiaci odo dňa 20.3.2016. V zmluve uvedené údaje : termín konečnej splatnosti 20.2.2021, pôžička 2.500,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 1.687,40 eur, spôsob splácania bezhotovostne prevodom na účet, poistenie 0 eur, RPNM 25 %, ročná úroková sadzba 25 %, priemerná hodnota RPNM 17,18 %, odplata 25 %, najvyššia prípustná výška 25,58 %. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov sú uvedené v čl. Zmluvné podmienky, bod splátkový kalendár. Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Následky nesplácania úveru sú uvedené v čl. 10. Zmluva bola uzavretá vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Obsahom ZP (čl. IX Zmluvy) sú aj podmienky poskytnutia pôžičky, práva a povinnosti strán, podmienky splácania úveru, odklad splátok, doručovanie a pod., viditeľne predtlačené vopred, bez možnosti meniť ich obsah.

6. Žalovaný udelil súhlas o spracovaní jeho osobných údajov, oboznámil sa s formulárom - štandardné európske informácie o úvere, o RPNM. Tieto mu boli doručené a prevzal si ich.

7. Z predžalobnej upomienky vyplýva, že žalovaný pôžičku nesplácal riadne a včas a predchodca žalobcu dňa 26.5.2016 ho preto vyzval zaplatiť dlh vo výške 209,37 eur - dlžné splátky v lehote do 5.7.2016 - splátky splatnej v mesiaci 03/2016, inak dlh zosplatní. Výzva bola doručovaná žalovanému na adresu uvedenú v zmluve a dňa 10.6.2016 uložená na pošte a následne dňa vrátená späť ako neprevzatá v odbernej lehote.

8. Následne bola vyhlásená mimoriadna splatnosť celého úveru dňa 19.7.2016, čo oznámil pôvodný veriteľ žalovanému listom zo dňa 27.7.2016 a vyzval ho na úhradu dlhu v sume 2.727,22 eur. Dôkaz o doručovaní výzvy súdu predložený nebol.

9. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil predchodcovi žalobcu žiadnu sumu (teda ani ku dňu výzvy veriteľa zo dňa 26.5.2016). Boli účtované aj pokuty 344,40 eur, náklady MP3- 0 eur. Celkový dlh vyčíslený na sumu 3.069,87 eur, splátky 2.725,47 eur.

10. Podaním doručenom súdu dňa 26.8.2019 žalobca súdu oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania a navrhol pripustiť zmenu strán sporu. Zmluva o postúpení pohľadávok je zo dňa 30.11.2017. Oznámenie o postúpení pohľadávok bolo žalovanému doručované dňa 21.8.2019. Zároveň uviedol, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Týmto odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Na zaplatení žalovanej sumy trvá naďalej v celom rozsahu, keďže žalovaný svoj dlh neuhradil.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému v sume 2.725,47 eur s prísl. na žalobcu. Uvedené vyplýva z prílohy č. 3 zmluvy o postúpení pohľadávok. Žiadosť o postúpenie o prevod pohľadávky je datovaná dňom 9.8.2019.

12. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 18.9.2019, sp. zn. 1Csp/26/2019 súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca Intrum Slovakia, s.r.o..

13. Podaním doručenom súdu dňa 27.8.2019 žalovaný poukázal na ust. § 52 OZ, § 54 OZ a uviedol, že z uvedeného jednoznačne vyplýva, že Zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa

riadi režimom Občianskeho zákonníka. Neplatné je podľa § 52 ods. 2 OZ preto aj prípadné dojednanie o režime Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na ust. §101 a § 103 OZ, pričom Občiansky zákonník ustanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba (actioni non natae non praescribur). Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t.j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 496-498). Vzhľadom k vyššie uvedenému žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vznáša námietku premlčania celého práva a navrhol žalobu zamietnuť a priznať trovy konania.

14. Podaním doručenom súdu dňa 4.12.2019 žalobca uviedol, že je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odcitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. Poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 10 bod 10.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Poukázal na ust. § 565 OZ. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplatenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Zároveň uvádza, že Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 6227917 zo dňa 22.02.2016 spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z.. Taktiež v zmysle výzvy ohľadom zosplatnenia pohľadávky uvádzame, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 10 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 6227917. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle predmetné opatрили svojimi podpismi. Následne v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 26.05.2016 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Nakoľko u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.7.2016 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.7.2016). Žaloba bola na súd podaná dňa 24.5.2019, a teda nebola podaná po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe. V prípade ak by sa súd nestotožnil s danými tvrdeniami je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke, ktorá sa stala splatnou jednotlivo. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvá v plnom rozsahu. Navrhujeme, aby súd

zaviazal žalovaného na zaplatenie pohľadávky žalobcu v rozsahu uplatnenom v žalobe v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

15. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného udávala, že zotrúva na podanom vyjadrení. Zároveň namieta, že vzhľadom k tomu, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, je nutné sa zaoberať skutočnosťou, či postúpenie je platné účinné. Vznáša námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. Má za to, že právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky musel postupovať v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda bol povinný vyzvať dlžníka na úhradu pohľadávky a dodržať 90 dňovú lehotu. Je toho názoru, že doposiaľ to nebolo preukázané. Rovnako namieta premlčanie nároku. Z toho dôvodu žiada, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

16. Z projektu rozdelenia zlúčením vyplýva, že právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s. je Všeobecná úverová banka, a.s..

17. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že predchodca žalobcu okrem iného má v predmete podnikania aj poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Uvedené je súdu známe aj z jeho úradnej činnosti.

18. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

22. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

23. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

24. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

25. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

26. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

27. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

28. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

29. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

30. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vzniku právneho vzťahu) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

Odkaz na § 52- 54 Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 1 ods. 1,2,8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu / tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b)Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

32. Podľa § 9 ods. 1 -2, ods. 6 zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

33. Podľa § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

34. Podľa § 52 OZ účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 53 ods. 1-3, ods. 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa ods. 9 cit. ust. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

39. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

40. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

41. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

42. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

43. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.2.2016, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku - úver v sume 2.500,- eur, ktorú sa zaviazal splatiť v 60. splátkach vo výške 69,79 eur mesačne, za podmienok uvedených v zmluve, tak ako je vyššie uvedené.

44. Uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súd považuje vzhľadom na citovanú právnu úpravu a obsah zmluvy za zmluvu úverovú uzavretú medzi jej účastníkmi v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s poukazom na jej náležitosti (suma, úroková sadzba, RPNM, priemerná hodnota RPNM, celkové náklady spotrebiteľa, mesačná splátka). Zároveň spĺňa náležitosti klasickej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ust. zákona č. 129/2010 Z.z., pričom zmluvy musia obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 1, 2 zákona pod následkami uvedenými v § 11 cit. zák..

45. Súd udáva, že má za to, že výška pôžičky - úveru, ktorá bola žalovanému poskytnutá je totožná s údajom pôžička, t.j. 2.500,- eur, nie údajom celková čiastka. Iný výklad podľa názoru súdu ani nie je prípustný, inak by bol v rozpore s cit. ust. zákona na ochranu spotrebiteľa.

46. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky neprijateľnosti zmluvných dojednaní, rozpor s dobrými mravmi, jej platnosť a pod.. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach

o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Tiež sa na predmetnú zmluvu vzťahuje aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015.

47. Je nepochybné, že predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

48. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

49. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

50. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného bola vznesená námietka premlčania nároku žalobcu, bolo potrebné sa v prvom rade vysporiadať s touto námietkou.

51. Z vykonaného dokazovania o.i. vyplýva, že :

1/ z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil predchodcovi žalobcu žiadnu sumu (teda ani ku dňu výzvy veriteľa zo dňa 26.5.2016). Boli účtované aj pokuty 344,40 eur, náklady MP3- 0 eur. Celkový dlh vyčíslený na sumu 3.069,87 eur, splátky 2.725,47 eur.

2/ z predžalobnej upomienky vyplýva, že žalovaný pôžičku nesplácal riadne a včas a predchodca žalobcu dňa 26.5.2016 ho preto vyzval zaplatiť dlh vo výške 209,37 eur - dlžné splátky v lehote do 5.7.2016 - splátky splatnej v mesiaci 03/2016, inak dlh zosplatní. Výzva bola doručovaná žalovanému na adresu uvedenú v zmluve a dňa 10.6.2016 uložená na pošte a následne dňa vrátená späť ako neprevzatá v odbernej lehote. Následne bola vyhlásená mimoriadna splatnosť celého úveru dňa 19.7.2016, čo oznámil pôvodný veriteľ žalovanému listom zo dňa 27.7.2016 a vyzval ho na úhradu dlhu v sume 2.727,22 eur.

52. Podľa § 103 druhá veta OZ začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ už splatnosťou nezaplatenej / nesplnenej / splátky, a nie samotným vyhlásením predčasnej splatnosti celého dlhu, resp. doručením výzvy žalovanému. V zmysle cit. ust OZ premlčacia doba práva na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k samotnému zosplatneniu dlhu. Začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Pri využití práva na zosplatnenie dlhu nemôže veriteľ ihneď po omeškaní splátky pristúpiť k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až potom čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky (§ 53 ods. 9 OZ). Uvedené ustanovenie chráni spotrebiteľa / ako slabšiu zmluvnú stranu / a poskytuje mu dodatočnú lehotu na zaobstaranie si finančných prostriedkov na plnenie dlhu. Avšak uvedené nemá vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ, ktorá v tomto prípade začala plynúť najmenej splatnosťou nezaplatenej splátky splatnej v mesiaci 03/2016 (navyč aj ako vyplýva z predložených dôkazov, žalovaný bol v omeškaní so splácaním dlhu riadne a včas od počiatku a neuhradil na úver žiadnu sumu). V danom prípade ak veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru postupom podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ pre nezaplatenie splátky za mesiac marec 2016, ktorá bola splatná dňa 20.3.2016, tak 3 - ročná premlčacia doba podľa § 103 druhá veta OZ začala plynúť týmto dňom a uplynula 20.3.2019. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 23.5.2019, bola podaná po márnom uplynutí premlčacej doby. Súd poukazuje na skutočnosť, že je pravdou, že veriteľ mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť až po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti nezaplatenej splátky splatnej dňa 20.3.2016 (teda po 20.6.2016), avšak ako je vyššie uvedené, nemá to vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby.

53. Vzhľadom k uvedenému súdu neostávalo nič iné len žalobu žalobcu v prevyšujúcom rozsahu zamietnuť. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné akceptovať argumentáciu žalobcu udávanú v žalobe a jeho písomných podaniach, ktorá je navyč v rozpore s cit. ust. právnych predpisov. Na podporu svojich tvrdení súd v tomto poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/42/2017 a Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Co/18/2019 (súdu známe z úradnej činnosti). Čo sa týka námietky žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na nesplnenie podmienok postúpenia pohľadávok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v tomto súd poukazuje na skutočnosť, že z dôvodu vysloveného premlčania uplatneného nároku žalobcu, sa súd touto otázkou ďalej nezaoberal, avšak dodáva, že sa mu javí, že v tomto prípade sa nejednalo o pohľadávku, ktorá je od svojho vzniku pohľadávkou bankovou, resp. že sa jedná od počiatku o vzťah medzi bankou a klientom, tak ako to má na mysli cit. zák o bankách a že takouto sa stane len preto, že v priebehu existencie zmluvného vzťahu sa právnym nástupcom pôvodného veriteľa stane banka.

54. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal úspešnému žalovanému voči žalobcovi v celom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.